

måtte unge, der har behov for et 3-årigt forløb, ikke være fyldt 22 år ved optagelsen i uddannelsen.

Jeg er heller ikke klar over, hvem der skal og for den sags skyld kan foretage en vurdering af, om en ung kan begå sig i det ordinære uddannelsessystem. Men jeg henviser til det forslag, som regeringen har fremsat.

Regeringen ønsker, at flere unge, som har en svag uddannelsesmæssig motivation, skal i gang med en ungdomsuddannelse, og PLS Rambølls undersøgelse vurderer, at den fri ungdomsuddannelse faktisk har et potentiale til et øget optag af netop disse unge. Det er et hovedformål med regeringens lovforslag at realisere dette potentiale, så flere af de unge, som af forskellige årsager ikke benytter det ordinære uddannelsessystem, kan optages på den fri ungdomsuddannelse.

I regeringens lovforslag er målgruppen for uddannelsen afgrænset til unge, der ikke er fyldt 25 år ved uddannelsens påbegyndelse og ikke har gennemført en ungdomsuddannelse. Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at vejlederansvaret hos den uddannelsesansvarlige skole også omfatter vurderingen af, om den unge set i forhold til sit personlige uddannelsesmål vil have større gavn af et andet uddannelses tilbud end den fri ungdomsuddannelse, og at skolen i givet fald skal henvise den unge til det øvrige vejledningssystem.

Med hensyn til beslutningsforslagets krav om opstramning af kvaliteten i de enkelte uddannelsesforløb henviser jeg også til regeringens lovforslag. Både i henhold til gældende lov og med lovforslaget skal der i et omfang, der fastsættes af undervisningsministeren, indgå forløb som skolebaseret undervisning, og med lovforslaget vil de typer af undervisningsforløb, der kan indregnes som skolebaseret undervisning, direkte fremgå af loven.

For at kunne være skolebaseret skal et undervisningsforløb foregå på enten en uddannelsesansvarlig eller en folkeoplysende skole eller være et undervisningsforløb, der i øvrigt gives offentlig støtte til, eller som er godkendt som SU-berettiget. Det vil herefter ikke længere være muligt at få indregnet andre forløb som skolebaseret undervisning.

Med hensyn til indregning af forløb i udlandet som skolebaseret skal forløbene enten være oprettet ved lov eller offentligt godkendt i det pågældende land. Det vil altså ikke længere være den uddannelsesansvarlige skoles vurde-

ring, der skal lægges til grund for, om et undervisningsforløb i udlandet kan indregnes som skolebaseret. De såkaldte egne projekter i udlandet foreslås at bortfalde, da det ikke er muligt for den uddannelsesansvarlige skole på en tilstrækkelig måde at sikre kvaliteten i den type forløb. Andre typer af forløb end de i lovforslaget nævnte skolebaserede forløb vil stadig kunne indlægges i uddannelsen, men for fremtiden vil de være i kategorien anden undervisning.

Samlet set er det regeringens opfattelse, at der med det lovforslag, vi har fremsat, er lagt op til de stramninger, som er nødvendige for en hensigtsmæssig afgrænsning af målgruppen, sikring af kvaliteten og fokusering på, at flere unge med en svag uddannelsesmæssig motivation deltager i den fri ungdomsuddannelse. Det er min opfattelse, at opstramninger ud over de i lovforslaget foreslåede vil kunne modvirke lovforslagets hovedformål og dermed bidrage til, at en række unge afholder sig fra at få en ungdomsuddannelse. I så fald vil yderligere opstramninger også modvirke lovens formål med uddannelsen, som er at få flere unge til enten at søge videreuddannelse eller at kvalificere dem til indtræden på arbejdsmarkedet.

Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslag nr. B 142.

Thomas Adelskov (S):

De største hindringer for at komme i beskæftigelse er fortsat ringe eller ingen uddannelse, og den største forhindring for et godt udgangspunkt for at stifte familie, bosætte sig og planlægge sin fremtid er et dårligt fodfæste på arbejdsmarkedet, eller med andre ord: ringe eller ingen uddannelse.

For at sikre hver enkelt unge det bedste udgangspunkt og den bedste mulighed for at kunne placere sig selv på arbejdsmarkedet har regeringen siden 1993 haft den klare målsætning, at så mange unge som muligt skal have en ungdomsuddannelse. Lad mig nævne, at i 1982 påbegyndte 88 pct. af en ungdomsårgang en uddannelse, og i dag er vi oppe på 95 pct. Desværre falder nogle fra, og andre påbegynder aldrig en ungdomsuddannelse.

I 1993 gennemførte ca. 77 pct. af en ungdomsårgang en ungdomsuddannelse, og i dag får ca. 83 pct. af en ungdomsårgang en sådan uddannelse. Det går den rigtige vej, men tiden er ikke inde til at hvile på laurbærrerne. Der er stadig alt for mange unge, der enten ikke gennemfører eller slet ikke påbegynder en uddannelse, og So-